

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

Torna el 'gonell

"Ara mateix, certs sectors de la dreta –com més 'soi disant' aristocràtics, millor– retornen a la patologia del vell 'gonellisme', versió peculiar dels 'blaveros', a l'ombra de la Seu. Ja són ganades d'embullar fil. Són les inèrcies de la dreta mallorquina, incapaç de regeneració històrica, tova i pusil·lànime, sense idees, a remolc de tot per manca de sedimentació."

JOAN CELIÀ

Gabriel Canellas.

Dilluns, 15. Fins ara la pre-campanya electoral és com un gran badall que ens permet de veure la llengua bruta i les càries dels partits polítics. A Mallorca, el PP avui ni tan sols té un candidat indiscutible, esqueixat per una crisi que va més enllà de l'eclipsi de Gabriel Canellas. És una crisi de la dreta balear, consumida per la pròpia mediocritat, per contrast curiós amb una societat ben pròspera. Ara mateix, certs sectors de la dreta –com més *soi disant* aristocràtics, millor– retornen a la patologia del vell *gonellisme*, versió peculiar dels *blaveros*, a l'ombra de la Seu. Ja són ganades d'embullar fil. És ben curiós que la mateixa dreta que entregava la Conselleria de Cultura del Govern Balear a les tàctiques incertes de M. Antònia Munar ara es queixi de la política lingüística. No sé qui serà el primer nom a la llista del PP balear però és una mica irònic que no en trobin cap precisament ara que el PP podria arribar a la Moncloa i seria més que convenient tenir algun ministre balear, potser al departament de turisme. Són les inèrcies de la dreta mallorquina, incapaç de regeneració històrica, tova i pusil·lànime, sense idees, a remolc de tot per manca de sedimentació.

Dimarts, 16. Tornen les càbales sobre el postpujolisme i les valoracions una mica precipitades sobre el nou conseller de presidència, Xavier Trias. Se'n parla als cenacles periodístics i tothom vol tocar-li la túnica, per si té cap dels poders curatius que pressuposem a l'hereu del "paterfamilias" pujolista.

JOAN CELIÀ

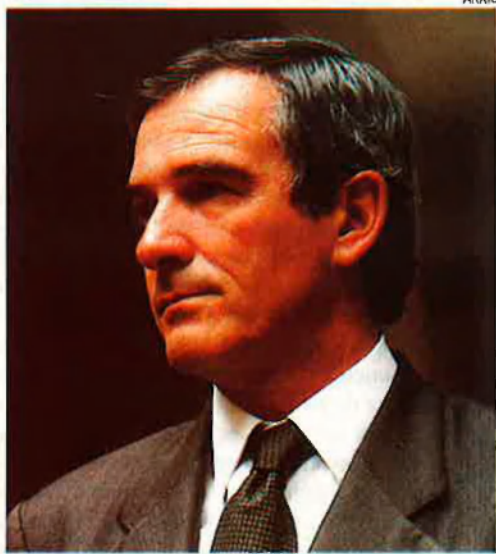
Maria Antònia Munar.

Virtuts de Trias? Tots els partits celebren el seu nomenament. Defectes? "Idem". Entre d'altres mèrits, mirada fugitiva i una mica humida, ubiqüitat parlamentària, consciència del llenguatge corporal, saber-se capaç de fer saber que sap escoltar: magnífic confident pels monòlegs del "number one" i també per a les queixes i lamentacions dels homes de l'oposició. Ara per ara, no li farà falta dir moltes coses: serà un nou cas del polític que triomfa simplement fent com si escoltés, si és que no escolta de veritat o encara no ha après a desconnectar.

Dimecres, 17. La millor aclimatació a l'empatx electoral seria tenir presents les fotografies fetes pel telescopi Hubble: parlem ara d'una varietat gal·làctica multimilionària. Si ens ho mirem així, és ben relativa la significació en el temps d'una revàlida socialista o d'una victòria dretana més o menys suficient. Tot sigui dit, ahir l'astúcia contertuliana de Joan Oliver al *Bon dia, Catalunya* va fer-me apostar d'improvís per un resultat de 168 escons, favorable al PP. Si encerto, ningú m'ho tindrà en compte i si m'equivoco no seré l'únic. En tot cas, 168 escons –140 o 160, tan li és– fan poca patxoca si tenim en compte que, després de veure les noves fotografies fetes pel Hubble, ara la població gal·làctica arriba fins als cinquanta mil milions, moltíssim per sobre dels càlculs previs.

Dijous, 18. Arriben a les llibreries les noves especulacions mil·lenàries, amb tot un deves-

sme' en versió original

Xavier Trias.

Joan Oliver.

sall de profecies i pessimismes que prefiguren un final de segle més ombrívol que mai. Per contra, de cada vegada veiem més errors a totes les previsions malthusianes: si no fos així, ja passaríem gana. La revista *Business Week* parla d'un llibre optimista de l'economista Julian L. Simon sobre l'estat de la humanitat. En termes demogràfics, ecològics i de tota espècie, gairebé tot —mortalitat infantil, pol·lució, vivenda o matèries primeres— va molt millor del que suposaven les prediccions de suma zero fa deu anys. Les reserves de petroli cru han augmentat molt, com les reserves minerals o d'alimentació. En termes globals, el món ha vist el període més intens de creació de riquesa, amb una millora de les expectatives de vida, de capacitat professional i d'avenç tecnològic general. Per a més gran confusió dels mil·lenaristes catastròfics, Simon recorda que els economistes anglesos suposaven que cap allà l'any 1900 la indústria quedaria col·lapsada per la manca de carbó, sense considerar la viabilitat d'altres combustibles com el petroli. No sóc gens optimista sobre la naturalesa humana però crec que la capacitat inventiva de l'home és molt gran i així ens llevarem qualsevol dia i sentirem per la ràdio que algú ha descobert un nou combustible o un remei contra el càncer. Ja em costa més de creure que l'estupidesa minvi amb l'esclat del mil·lenni.

Divendres, 19. M'han dit que el cap de llista del Partit Popular balear és Eduardo

Gamero. "*Quod erat demonstrandum*". No dubto de les seves virtuts humanes i professionals, però la política és tota una altra cosa. Això és conseqüència d'una dimissió col·lectiva: la societat mallorquina ha deixat la política en mans dels polítics i ja sabem que això és tan irresponsable com deixar la guerra en mans dels generals. Ara tenim a Mallorca una classe política sense arrels, com una esquitxada d'aigua sobre la terrassa xafogosa de sol.

Valentí Puig